

Bemærkninger til forslaget

Enhedslisten mener, at oprettelsen af en myndighed som Europol, der er første skridt frem mod oprettelsen af et unionspoliti af samme type som det amerikanske FBI, vil medføre en svækkelse af retssikkerheden i Danmark såvel som i de øvrige lande i EU.

Et af formålene med Europolis dannelse – bl.a. fra tysk side – er, at Europol vil være et konkret bevis for Unionens fortsatte udvikling, hvor Europol skal optræde som det unionspoliti, der sikrer Unionens grænser. Det var netop det, som lå til grund for den danske undtagelse i Edinburgh-Aftalen, idet Danmark ikke ville ind i et overnationalt samarbejde. Her siger Unions- og Europol-tilhængerne i Danmark, at Europolkonventionen ikke er et overnationalt politisamarbejde, men bygger på en mellemstatslig aftale, som ikke strider mod det danske forbehold. Dette er imidlertid en rent formel og på afgørende punkter forkert argumentation. Når et unionspoliti er en realitet, vil det i realiteten fungere som en overnational myndighed.

I Europolkonventionens artikel 26 beskrives Europol som en juridisk retlig størrelse: »Europol har status som juridisk person . . . Europol nyder i hver medlemsstat den mest vidtgående rets- og handleevne, som vedkommende nationale ret tillægger juridiske personer . . .«.

I artikel 30 om personalet ansat i Europol står der, at » . . . direktøren, vicedirektørerne og personalet ved Europol skal i udøvelsen af deres virksomhed lade sig lede af Europolis målsætning og opgaver og må ikke søge eller modtage instruktioner fra nogen regering, myndighed eller organisation eller fra nogen person, som ikke er tilknyttet Europol, medmindre andet er fastsat i denne konvention; afsnit VI i Traktaten om Den Europæiske Union berøres ikke heraf«.

Senere i artikel 32 står der om tavshedspligt: »Europolis organer, disses medlemmer, vicedirektørerne, de øvrige ansatte ved Europol og forbindelsesofficererne skal afholde sig fra enhver handling og offentlig meningstilkendegivelse, der vil kunne skade Europolis anseelse eller virksomhed«.

Med sådanne beføjelser og opgaver som beskrevet

i de forskellige artikler i Europolkonventionen vil den i praksis blive en overnational størrelse, som vil lægge sin egen linje i de forskellige spørgsmål om kriminalitet og terrorisme i årene fremover. Det er oplagt at antage, at det ikke vil være den danske retsopfattelse, som vil slå igennem, men de opfattelser, som er rådende i de store lande.

Enhedslisten vender sig også stærkt imod den begrænsning af retssikkerheden, som vil blive følgen af centralt oprettede registre og databaser med hundredtusinder, ja måske millioner af borgere i Europa. Desuden er der overvejelser om i registrene at indføre såkaldte »bløde« oplysninger, som i deres substans er baseret på rygter. Sådanne overvejelser kan kun yderligere bestyrke frygten for politisk og anden misbrug af sådanne centrale registre. Hertil kommer, at EU-topmødet i Essen i december 1994 vedtog, at Europol også skal beskæftige sig med bekæmpelse af terrorisme. Dette blev endeligt konfirmeret på de sidste ministerrådsmøder i juni 1995, og i et svar på et spørgsmål fra Europaudvalget (spm. nr. 107) skriver justitsministeren den 11. juli 1995, at » . . . Europol senere to år efter konventionens ikrafttræden skal beskæftige sig med terrorhandlinger, rettet mod persons liv og legeme, mod den personlige frihed eller mod ejendom. Herudover skal der enten være tale om handlinger, der er begået, eller om handlinger, som det må antages vil blive begået i forbindelse med sådanne terroristiske aktiviteter«.

Efter mødet i Folketingets Europaudvalg den 15. juni 1995 indrømmede justitsminister Bjørn Westh til Ritzau, at » . . . vi kan ikke forhindre Spanien i at indberette en dansker, hvis de mener, at vedkommende gør noget kriminelt«. Han sagde derefter, at det kunne Spanien også gøre i dag, hvad der ikke beroliger forslagsstillerne, da det nye i situationen er, at alle andre EU-lande nu kan gå ind og trække sådanne oplysninger ud af systemet. De begrænsninger og kontrolsystemer, som er vedtaget, er efter forslagsstillerne opfattelse ikke tilstrækkelige. Med oprettelsen af disse centrale registre og databaser vil politiske aktiviteter, som er lovlige i Danmark, kunne ende med at blive registreret i Europolis kartoteker, fordi disse ak-